บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N แทน จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง

X แทน คะแนนเฉลี่ย

SD^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนน

SD แทน จากที่สองของความแปรปรวนของคะแนน หรือความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

t แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาในการแจกแจงค่า ที (T-Distribution)

F แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาในการแจกแจงค่าเอฟ (F-Distribution)

Z แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาในการแจกแจงค่าซี (Z-Distribution)

P แทน สัดส่วนของการเกิดเหตุการณ์

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล การวิจัยปัญหาสุขภาพจิตของพนักงานขับรถเมล์ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นลำดับ ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 : วิเคราะห์หาปัญหาสุขภาพจิตของพนักงานขับรถเมล์

ตอนที่ 2 : ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยด้านลักษณะเฉพาะบุคคล ปัจจัยด้านการทำงาน และปัจจัยด้านสารเสพติด

ตอนที่ 3 : วิเคราะห์ปัญหาสุขภาพจิตของพนักงานขับรถเมล์ ตามตัวแปรต่าง ๆ

โดยที่ ตอนที่ 2 และ 3 อยู่ในภาคผนวก ค.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ปัญหาสุขภาพจิตของพนักงานขับรถเมล์

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบคะแนนปัญหาสุขภาพจิตของพนักงานขับรถเมล์กับเกณฑ์มาตรฐาน

ปัญหาสุขภาพจิต	พนักงานขับรถเมล์			เกณฑ์มาตรฐาน			t
	N	$\bar{X}$	SD	N	$\bar{X}$	SD	
1. ความรู้สึกว่ามีอาการทางกาย	270	0.89	0.60	525	0.64	0.66	5.37***
2. ความย้ำคิดย้ำทำ	270	0.95	0.62	525	1.19	0.59	4.62***
3. ความรู้สึกอ่อนไหวด้านมนุษยสัมพันธ์	270	0.94	0.64	525	1.04	0.56	2.13*
4. ความซึมเศร้า	270	0.82	0.56	525	0.93	0.51	2.6**
5. ความวิตกกังวล	270	0.77	0.55	525	0.85	1.10	1.38
6. ความก้าวร้าว	270	0.61	0.63	525	0.77	0.61	3.39***
7. ความกลัวโดยไม่สมเหตุผล	270	0.71	0.57	525	0.70	0.52	0.18
8. ความคิดหวาดระแวง	270	0.99	0.65	525	0.99	0.71	0.08
9. ความมีลักษณะล่อแลดงวิกลจริต	270	0.77	0.59	525	0.71	0.55	0.96

* $P < 0.05$ ** $P < 0.01$ *** $P < 0.001$

จากตารางที่ 3 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างประชากร มีคะแนนเฉลี่ยของสุขภาพจิตต่างไปจากเกณฑ์มาตรฐาน 5 ด้าน คือ โดยมีคะแนนเฉลี่ยของปัญหาสุขภาพจิต ด้านความรู้สึกว่ามีอาการทางกายสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.001 ส่วนอีก 4 ด้าน คือ ความย้ำคิดย้ำทำ ความรู้สึกอ่อนไหว ด้านมนุษยสัมพันธ์ ความซึมเศร้า ความก้าวร้าว มีค่าเฉลี่ยปัญหาสุขภาพจิตต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.001, 0.05, 0.01 และ 0.001 ตามลำดับ ส่วนปัญหาสุขภาพจิตด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างไปจากเกณฑ์มาตรฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของพนักงานขับรถเมล์ จำแนกตามปัญหาสุขภาพจิต

ประเภทกลุ่มตัวอย่าง / ปัญหาสุขภาพจิต	ปกติ		ผิดปกติ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ความรู้สึกว่ามีอาการทางกาย	213	78.9	57	21.1	270	100
2. ความย้ำคิดย้ำทำ	237	87.8	33	12.2	270	100
3. ความรู้สึกอ่อนไหวด้านมนุษยสัมพันธ์	232	85.9	38	14.1	270	100
4. ความซึมเศร้า	233	86.3	37	13.7	270	100
5. ความวิตกกังวล	259	95.9	11	4.1	270	100
6. ความก้าวร้าว	239	88.5	31	11.5	270	100
7. ความกลัวโดยไม่สมเหตุผล	222	82.2	48	17.8	270	100
8. ความคิดหวาดระแวง	233	86.2	37	13.7	270	100
9. ความมีลักษณะอ่อนแอดงวิกลจริต	223	82.6	47	17.4	270	100

จากตารางที่ 4 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างประชากร 270 คน มีความผิดปกติของสุขภาพจิต หรือมีปัญหาสุขภาพจิตทุกด้าน โดยมีปัญหาสุขภาพจิตด้านความรู้สึกมีอาการทางกายมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 21.1 รองลงมา คือ ปัญหาสุขภาพจิตด้านความกลัวโดยไม่สมเหตุผล และความวิตกกังวล และความมีลักษณะอ่อนแอดงวิกลจริต คิดเป็นร้อยละ 17.8 และ 17.4 ตามลำดับ และปัญหาสุขภาพจิตด้านความวิตกกังวล พบน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.1

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบ จำนวน ค่าร้อยละ ของพนักงานขับรถเมล์ จำแนกตามประเภทของสุขภาพจิต

ขนาดกลุ่มตัวอย่าง / ลักษณะของสุขภาพจิต	จำนวน	ร้อยละ
บกติ	170	63
ผิดบกติ	100	37
รวม	270	100.0

จากตารางที่ 5 แสดงว่า ส่วนมากของกลุ่มตัวอย่างประชากร มีสุขภาพจิตอยู่ในเกณฑ์บกติ คือ มีสุขภาพจิตอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานทุกด้าน คิดเป็นร้อยละ 63 และพบว่า บางคน มีปัญหาสุขภาพจิต คือ มีคะแนนของสุขภาพจิตสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน อย่างน้อย 1 ด้านขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 37 หรือมีความชุกของปัญหาสุขภาพจิต เท่ากับ 0.37

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การเปรียบเทียบความแตกต่างความชุกของปัญหาสุขภาพจิตของพนักงานขับรถเมล์ กับความชุกของปัญหาสุขภาพจิตในประชากรอื่นๆที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร ใช้วิธีการทดสอบของสัดส่วน (Test of hypothesis on population proportion) ดังนี้

ข้อมูล จากการศึกษาหาความชุกของปัญหาสุขภาพจิตในพนักงานขับรถเมล์ จำนวน 270 คน ปรากฏว่า พบผู้ที่มีปัญหาสุขภาพจิตจำนวน 100 คน และจากการศึกษาวิจัยของนักวิจัยอื่น ๆ ที่ศึกษาในประชากรต่างๆในกรุงเทพฯ พบมีความเครียดหรือปัญหาสุขภาพจิต คิดเป็นร้อยละประมาณ 50 (ภิรมย์ สุคนธาภิรมย์ และคนอื่น, 2526) ของประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา 500-1,000 คน (เฉลี่ย 750 คน) เพราะฉะนั้น P_1 หมายถึง ความชุกของปัญหาสุขภาพจิตในพนักงานขับรถเมล์

$$= \frac{100}{270} = 0.37$$

P_2 หมายถึง ความชุกของปัญหาสุขภาพจิตในประชากรอื่นที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ

$= 50\ \% = 0.50$

สมมุติฐาน โดยตั้งให้สมมุติฐาน (Ho) เป็นสมมุติฐานจริง

$Ho : P_2 \leq P_1$

$H_1 : P_2 > P_1$

สูตร : การทดสอบของสัดส่วนของข้อมูล 2 ชุด (Two-samples)

$$Z = \frac{P_2 - P_1}{\sqrt{\frac{P_2 q_2}{N_2} + \frac{P_1 q_1}{N_1}}}$$

การคำนวณ

$$Z = \frac{(0.50) - (0.37)}{\sqrt{\frac{(0.50) \times (0.50)}{750} + \frac{(0.37) \times (0.63)}{270}}} = \frac{0.13}{0.04} = 3.77$$

การกำหนดเขตวิกฤติ

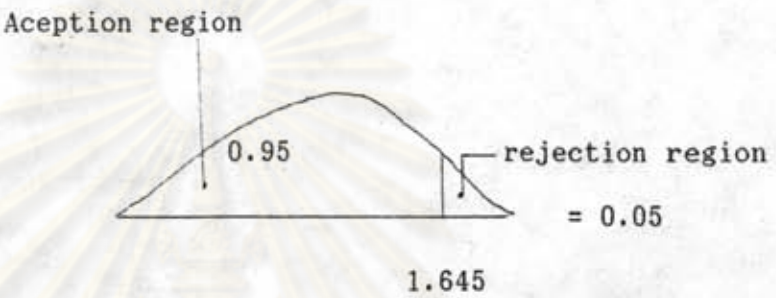

จากค่า Z ที่คำนวณได้ = 3.77 พบว่ามีค่าความน่าจะเป็น (p) ตกอยู่ในเขตที่ไม่ยอมรับสมมุติฐาน (Ho)

สรุป ค่าความชุกของปัญหาสุขภาพจิตในประชากรอื่น ๆ ที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร มีค่ามากกว่าความชุกของปัญหาสุขภาพจิตในพนักงานขับรถเมล์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย